

ne skal betale dobbelt så meget. Det viser, hvor absurd forslaget er. Og det er endda kun, hvis vi snakker de rene portoudgifter.

Følgeudgifterne, som regeringen ikke har redegjort ordentligt for, og som slet ikke var omtalt i de første udkast – det vil sige følgeudgifterne ved adresseændringer, ved uanbringelige forsendelser – er der ikke reelt noget overblik over. Det er selvfølgelig næsten absurd, at man skal stå her få dage før jul på Folketingets talerstol og snakke om adresseændringer og uanbringelige forsendelser, men det er faktisk noget, som vil få en økonomisk betydning for en række blade, og det er noget, som overhovedet ikke er omtalt eller beregnet i forslaget, som det kom fra regeringen.

Vi ved jo godt, at det er de små foreninger, der kommer til at betale den højeste pris for brug af Post Danmarks modtagerdatabase. Det er faktisk sådan, at hvis man kontakter Post Danmark i øjeblikket, så sidder de simpelt hen derovre med fingeren på fakturaknappen og venter kun på, at denne her lov er vedtaget, og i det øjeblik den så er vedtaget, vil fakturaerne blive sprøjtet ud for brug af modtagerdatabasen.

Jeg går ikke ud fra, at der er ret mange, som stemmer for det her lovforslag, der aner, hvad Post Danmarks modtagerdatabase er. Det er heller ikke noget, som er særlig grundigt behandlet i hverken lovforslaget eller besvarelserne, men det er jo bare et udtryk for denne her hovsaløsning, man har lavet.

En særlig fremtrædende plads i gennemførelsen af det her forslag har Dansk Folkeparti jo haft. Dansk Folkeparti siger, at kulturarven skal bevares, men samtidig ser vi, at en masse små blade, der udkommer i under 3.000 eksemplarer, hvor mange beskæftiger sig med kultur på forskellige niveauer, skal betale for den her portostøtteinddragelse, ved at bladene fremover skal udsendes som B-post til helt andre priser. I alt snakker vi om, at 4.000 ud af 5.000 blade og tidsskrifter tilhører denne kategori af småblade.

I aftaleteksten er tilføjet, jeg tror, at det var på Dansk Folkepartis initiativ:

»Det forventes således ikke, at der vil ske en markant forøgelse af distributionstaksterne for de berørte blade.«

Hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti udbyggede aftalen med tilføjelsen om, at teksten er tilføjet for at sikre, at portoen ikke stiger med mere, end statsstøtten reduceres med.

Dansk Folkepartis trafikordfører, hr. Poul Fischer, udtalte i Jyllands-Posten:

»Det er min opfattelse, at forligspartierne er enige om at henstille til Post Danmark om ikke at hæve taksterne med mere, end hvad der svarer til bortfaldet af portostøtten.«

Han understregede samtidig, at man ikke kunne pålægge virksomheden noget, altså Post Danmark, men hvis henstillingen ikke blev fulgt, ville man igen tage det op blandt forligspartierne.

Det her udbygger jo, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl sagde, nemlig at såfremt Post Danmark forsøger at score kassen med en ekstra gevinst, skal ejeren ind i billedet, nemlig trafikministeren.

Hvad er der så sket? Hvad er planerne? Vi har fået svarene fra Post Danmark. Vi ved, at denne her stigning vil blive markant større end det, man sparer fra statens side. Stigningen fra Post Danmarks side vil, når man lægger det hele sammen, bliver over dobbelt så stor, som man sparer fra statens side. Hvad har vi set fra Dansk Folkeparti? Er forligskredsen blevet indkaldt? Jeg håber, at vi kan få svar på det.

Jeg mener, at vi her ser Dansk Folkeparti i en nøddeskal. Det er en pose med varm luft, lidt brudte løfter, resigneret tavshed og alt sammen med den begrundelse, at det er magtens pris.

Vi så jo selvfølgelig også under andenbehandling, hvor vi havde en stor diskussion, at Dansk Folkeparti ikke magtede at komme med et eneste indlæg under debatten, hvor de forklarede, hvorfor de havde meldt så klart ud, at det ikke måtte have denne her negative effekt. Efter det har vist sig, at det får denne her negative effekt, er der fuldstændig tavshed fra Dansk Folkeparti; en tavshed, som formentlig også vil udstrække sig til i dag. Det får vi jo at se om et øjeblik.

Nu er det selvfølgelig ikke sådan, at der ikke er besindige folk uden for murene, som rent faktisk arbejder for at vise regeringen, at de påstande, regeringen er kommet med i forbindelse med det her forslag, er fuldstændig forkerte.

Dansk Fagpresse er den 1. marts klar med undersøgelse af de præcise konsekvenser for alle de medlemsblade, der mister portostøtten. Derfor vil jeg foreslå, at kulturministeren – ja, det bliver vel den rigtige kulturminister, men ellers den på det tidspunkt fungerende kulturminister – allerede nu afsætter plads i kalenderen til at tage et møde med Dansk Fagpresse om de her konsekvenser. Ministeren kan passende tage trafikministeren med, da området jo også hører under trafikministeren.